

лачна шапка на Витоша, пуститѣ планини на Балкана обезлесени, малко култури — при пристигането на княза изгрѣ слънце и се изясни. Първата спирка направихме при единъ ханъ; запознахъ се съ д-ръ Калевича. Продължихме по-нататъкъ. Неравенъ пѣтъ, новопосадени върби по странитѣ. Въ Костинбродъ. Рѣка (име) надѣсно, налѣво мизерното село съ черквица; тукъ семето е 1:8, на изтокъ 1:5. Предъ хана цѣла преграда отъ коли — съ четири коня, тройки, ездачи, файтони. Полека-лека множеството растѣше . . . Министритѣ, Роге, Бурмовъ, Балабановъ, Ив. Пенчовичъ, Славейковъ, Петко Горбановъ на конъ и т. н. Корвинъ, Hogguer, Краузе, Мме Хаджиенова, Балабанова, Бурмова съ дѣщеря си, Мlle Гешова, Грекова, Мме Грекова, Мме Калевичъ, Протичъ и т. н. Bagagewagen [кола съ багажитѣ]. Стражаръ — разпитвания. Князътъ билъ около 2 и пол. ч. отъ София. Около 4:20 ч. щѣлъ да пристигне. Ескадронъ кавалерия, дворцови стражари, гвардията въ бѣли дрехи, развѣващо се червено знаме, редица съ по 4 коня впрѣгнати кола пристигнаха въ галопъ. Князътъ въ униформа съ шинелъ, министритѣ въ фракове го приветствуваха; букети и вѣнци отъ дамитѣ; нѣколко хлѣба съ солъ отъ селянитѣ (и училището е тукъ). Князътъ се спрѣ при мене особено дълго: продължителниятъ пѣтъ, радостта му, че най-после пакъ е тукъ. Стоиловъ бѣше съ кожухъ. Познати лица на адютантитѣ, Икономовъ, Даскаловъ, Копиткинъ. Тръгване къмъ града. Steeplechase — нашата кола върви напредъ първа следъ пощенскитѣ, вратоломно каране, клатушкането на 4 цилиндра. Стигаме второто село Върбица, училищнитѣ деца. Второ корабокрушение, изкочи единъ винтъ. Азъ се качихъ въ файтона на Протича къмъ града. Тамъ чакаха Мелетий и Кирилъ, училищнитѣ деца въ бѣло, кантатитѣ на еврейското училище, девическата гимназия. Предъ двореца парадъ (encontre капитанъ Даниловъ — полковникъ Мордвиновъ). Турски були по улицитѣ. Натѣпкано.

Въ двореца, топло, приблизително следъ 6 ч. Адженовъ и Евлогий съ файтона вървятъ задъ княза; Цанковъ задъ тѣхъ и мнозина други. Отидохъ у Стоилова — отъ Ломъ до Клисурса пѣтувалъ съ тѣхъ Муромцевъ; пренощували въ Берковица, днесъ заранѣта тръгнали отъ тамъ, калъ въ прохода, на коне нагоре. За моитѣ писма (Feiertag deren Ankunft [пристигането имъ—праздникъ]), Паренсовъ и замѣстникътъ му шведецътъ Еренротъ. Нови инструкции на Кумани: всички руси въ България да му бждѣли послушни, той да слушалъ княза, дуализмътъ между руситѣ тукъ да престанѣлъ. Инакъ Стоиловъ е много разочарованъ отъ Русия, вътрешно безредие, безъ енергия, безъ планъ, никакво единство, чудно, че Европа така се бои отъ Русия; за славянството нищо не знаели; славянофилитѣ и конституционалиститѣ били едни срещу други.